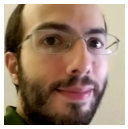
Idolatria

Per JoanM el dt., 10/10/2017 - 09:00

Quan els textos bíblics ens parlen d'idolatria, ens sona a paraula passada de moda, com si això d'adorar altres déus fos una cosa del passat.
Tot i això, s'acusa sovint a Europa de fundar les seves decisions sobre els diners, i no sobre les persones. Els criteris d'una empresa per continuar produint o per acomiadar part de la seva plantilla no inclouen la majoria de vegades el benestar dels treballadors, sinó el benefici econòmic i l'eficàcia productiva. La corrupció, omnipresent, parla de decisions i accions preses per diners. Els contractes dels jugadors de futbol, els gestors d'hospitals... tants i tants que tenen la temptació d'adorar aquest déu fals, el diner. La moderna idolatria, un déu que necessita alimentar-se de víctimes per seguir dominant: treballadors acomiadats, robatori de fons públics dels contribuents, pacients que no reben prou atenció sanitària, immigrants que no hi caben a Europa... el déu diner és famós i seductor, i causa tants desastres.

Jo t'adoro a tu, Déu Creador. Ensenya'm els teus camins, els únics que eviten víctimes, i porten a la VIDA.